

[Albertsen]

stillet her i salen i fuld offentlighed, havde anstrengt sig for at give en antydning af en reel besvarelse.

Det bør suppleres med følgende: da jeg selv, som også refereret af ministeren, var udsat for en lignende situation som medlem af finansudvalget, undersøgte jeg selv tingene – det skete tirsdag den 29. marts – og jeg meddelte en række journalister det i form af et papir under et pressemøde, der varede fra kl. 13.30 til kl. 14.30 den pågældende dag. Samme eftermiddag, en time efter at dette pressemøde var færdigt, kunne ministeren på grundlag af samtaler og kontakt med amter og kommuner meddele, at de tal, jeg havde fået fremskaffet, ikke var korrekte. Det var en besvarelse, som også har relation til dette spørgsmål. Det undrer mig meget, at ministeren inden for en time kan være i kontakt med samtlige amter og de to berørte kommuner og fremskaffe talmateriale, som sår tvivl om den undersøgelse, som jeg har brugt adskilligt flere timer på at få fremskaffet, og at vi så får et så negativt og indholdsløst svar som dette; men man skal åbenbart ikke lade sig forbavse.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg er da glad for, at hr. Albertsen noterer sig, at jeg er hurtig. Normalt bliver jeg beskyldt for at være for langsom, så jeg er da glad for, at jeg i hvert tilfælde har forbedret mig.

Det var nu ikke så vanskelig en opgave, og der var jo ikke tale om andet end en stikprøveundersøgelse for at kontrollere de tal, som jeg altså fik, og som hr. Albertsen selv mente at ville holde pressemøde om, til trods for at der allerede er spurgt om disse ting i finansudvalget og at disse spørgsmål jo også skulle stilles her i folketinget i dag.

Jeg vil gerne sige til hr. Albertsen, som jeg har gjort tidligere, at når det ikke er muligt at besvare dette spørgsmål så indgående, som hr. Albertsen ønsker det, er det naturligvis, som jeg har sagt tidligere, på grund af tidspunktet. Der er tale om beslutninger, der træffes lokalt og på grundlag af indgående undersøgelser og overvejelser, og denne proces er naturligvis for 1983 i gang i amterne, men ikke afsluttet endnu, og for 1984 måske knap nok påbegyndt. Det kan derfor ikke hjælpe noget at ville aftvinge amtsrådene

nogle udtalelser om, hvordan situationen vil blive efter budgetlægningen i 1984, på et tidspunkt, hvor man først har taget hul på budgetlægningen.

Jeg kan også citere fra Aalborg Stiftstidende, hvor hr. Albertsen forleden bl.a. sagde, at et par lokale sygehuse i det nordjyske skulle nedlægges på grund af denne bloktilskudsreduktion. Hr. Albertsens egen partifælle Søren Madsen, som er formand for Nordjyllands amts sygehusudvalg, siger, at der overhovedet ikke er truffet nogen beslutning endnu. Man har nogle tanker, men de har overhovedet ikke været til politisk drøftelse.

Jeg må altså sige, sådan som også alle andre folk i lokalområdet ville sige, at det ikke er til på nuværende tidspunkt at komme med de svar, som hr. Albertsen ønsker, men jeg har lovet, at lige så snart jeg har nogle svar, skal jeg stille dem til rådighed for finansudvalget, og det står jeg naturligvis ved.

Albertsen (S):

Nu sagde ministeren, at det efter hendes opfattelse gik fremad, og det må jeg erkende at der nok er tale om, men der var jo næsten heller ikke anden vej med hensyn til at udføre pålagte opgaver.

Der må stadig væk i mit eget sind og også nok hos andre være en undren over, at ministeren ej heller i dag kan konkretisere sin viden om disse ting, men alligevel i løbet af en time – i løbet af en time! – kan afvise talopgørelser med hensyn til sengenedlæggelser, sygehuslukninger, afskedigelser og andre væsentlige ændringer, som – korrekt – var et skøn, men dog et skøn, der var baseret på udsagn fra repræsentative mennesker inden for de pågældende områder.

Jeg forstår ikke sammenhængen i disse forhold og vil drage den slutning, at når ministeren mener, det er gået fremad, er det altså et meget, meget lille skridt, der er tale om, for konklusionen af det andet er jo påstanden om, at de tal, jeg har opgivet, ikke er korrekte, at de ikke har nogen som helst bund i virkeligheden.

For at nævne det ene tal, som måske er det mest markante: jeg havde, baseret på udsagn fra landets amter og kommuner, fået et indtryk af, at der var tale om en samlet decimering af antallet af beskæftigede inden for denne sektor på 6.800. Ministeren kan så